

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 528

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 iulie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 533 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	2-3	Decizia nr. 577 din 20 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 4 și 12 din Legea nr. 190/2004 privind stimularea privatizării și dezvoltării societăților comerciale din domeniul agriculturii și a prevederilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante	9-11
Decizia nr. 535 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România	4-5	Decizia nr. 581 din 20 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1309 din Codul civil	11-12
Decizia nr. 536 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea fondului funciar nr. 18/1991	5-7	Decizia nr. 702 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004	12-16
Decizia nr. 537 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil	7-9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 533

din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (5) și ale art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ioan Florin Crăciun în Dosarul nr. 1.461/32/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.791D/2007 care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederile art. 22 din Legea nr. 10/2001, excepție ridicată de Gheorghîța Liliana Marin.

La apelul nominal se prezintă, personal, autoarea excepției.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Partea prezentă nu se opune conexării celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.791 D/2007 la Dosarul nr. 1.478D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Gheorghîța Liliana Marin solicită admiterea excepției pentru aceleași motive pe care le-a invocat în notele scrise depuse la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele :

Prin Încheierea din 2 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.461/32/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (5) și art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Ioan Florin Crăciun.

Prin Încheierea din 9 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.014/120/2006, **Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Gheorghîța Liliana Marin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi și la dreptul de proprietate privată, deoarece instituie un termen scurt pentru depunerea notificărilor în vederea restituirii imobilelor ce cad sub incidența actului normativ criticat, termen ce nu a fost prelungit prin Legea nr. 247/2005. Se susține că limitarea în timp a aplicării prevederilor Legii nr. 10/2001, prin stabilirea unui termen scurt în care să se depună notificările, apare ca fiind nejustificată, întrucât, pe de o parte, „arhivele sunt dezorganizate și lipsite de mijloace de căutare avansată și au personal insuficient”, iar, pe de altă parte, „actele de proprietate au fost preluate sau distruse de agenții statului comunist”. În esență, consideră că „ceea ce a uitat legiuitorul este repunerea în termenul de depunere a notificărilor”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența anterioară a Curții Constituționale, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate privind art. 22 din Legea nr. 10/2001.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile criticate sunt constituționale, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale. Totodată, apreciază că dispozițiile art. 20, ale art. 44 alin. (3) și (6) și ale art. 46 din Constituție nu au incidență în prezenta cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând încheierea pronunțată în Dosarul nr. 1.461/32/ 2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală, Curtea reține că, deși a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (5) și al art. 22 din Legea nr. 10/2001, în realitate, obiect al excepției îl constituie art. 22 din această lege.

Așadar, Curtea va exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, prevederi ce au următorul cuprins:

„(1) *Persoana îndreptățită va notifica în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana juridică deținătoare, solicitând restituirea în natură a imobilului. În cazul în care sunt solicitate mai multe imobile, se va face câte o notificare pentru fiecare imobil.*

(2) *Notificarea va cuprinde denumirea și adresa persoanei notificate, elementele de identificare a persoanei îndreptățite, elementele de identificare a bunului imobil solicitat, precum și valoarea estimată a acestuia.*

(3) *Notificarea va fi comunicată prin executorul judecătoresc de pe lângă judecătoria în a cărei circumscripție teritorială se află imobilul solicitat sau în a cărei circumscripție își are sediul persoana juridică deținătoare a imobilului. Executorul judecătoresc va înregistra notificarea și o va comunica persoanei notificate în termen de 7 zile de la data înregistrării.*

(4) *Notificarea înregistrată face dovada deplină în fața oricăror autorități, persoane fizice sau juridice, a respectării termenului prevăzut la alin. (1), chiar dacă a fost adresată altei unități decât cea care deține imobilul.*

(5) *Nerespectarea termenului de 6 luni prevăzut pentru trimiterea notificării atrage pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.”*

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (2) referitoare la principiul legalității, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 44 alin. (1), (3) și (6) relative la garantarea proprietății private, ale art. 46 privind dreptul la moștenire și ale art. 148 referitoare la integrarea României în Uniunea Europeană. Este invocată și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, relativ la dreptul la un proces echitabil.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ioan Florin Crăciun în Dosarul nr. 1.461/32/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție—Secția civilă și de proprietate intelectuală și de Gheorghiuța Liliana Marin în Dosarul nr. 8.014/120/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 535

din 13 mai 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile
care au aparținut cultelor religioase din România**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Biro Vencel, Sandor Jozsef, Szasz Ferenc și Sorban Laszlo în Dosarul nr. 512/43/2007 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele :

Prin Încheierea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 512/43/2007, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România**, excepție ridicată de Biro Vencel, Sandor Jozsef, Szasz Ferenc și Sorban Laszlo.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate contravin principiului constituțional al neretroactivității legii, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 se aplică și unor situații constituite în baza unei legi anterioare. Autorii excepției susțin că este încălcat și principiul egalității în drepturi, întrucât se creează discriminare între foștii chiriași dobânditori ai unor imobile care au aparținut unor persoane fizice sau juridice private, față de foștii chiriași dobânditori ai unor imobile aparținând cultelor religioase. Și, în fine, se mai susține că textul de lege criticat contravine și art. 44 din Constituție, deoarece „proprietatea privată nu mai este garantată și ocrotită în mod egal de lege, creându-se, în acest fel, o situație discriminatorie”, încălcându-se astfel și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia nr. 467/2005 prin care Curtea Constituțională a respins o excepție de neconstituționalitate cu același obiect.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că textul de lege criticat nu contravine principiului neretroactivității legii civile prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, ci, dimpotrivă, reprezintă chiar o consacrare a acestuia. Consideră că nu pot fi reținute nici susținerile potrivit cărora dispozițiile de lege menționate „introduc o discriminare nejustificată”, încălcându-se art. 16 din Constituție, aceasta, deoarece principiul egalității în drepturi nu interzice, ci, dimpotrivă, presupune un tratament juridic diferit pentru persoane aflate în situații deosebite.

Și, în fine, apreciază că textul de lege criticat nu contravine principiului garantării proprietății private, ci este în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile criticate sunt constituționale. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate în raport cu art. 15 alin. (2) din Constituție, menționează că textul de lege atacat, instituind sancțiunea nulității absolute pentru actele juridice de înstrăinare încheiate cu încălcarea prevederilor legale în vigoare la data înstrăinării, reprezintă tocmai consacarea principiului „tempus regit actum”, cauza de nulitate existând încă de la data încheierii actului. Totodată, apreciază că nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate față de art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece textul de lege criticat se aplică tuturor persoanelor prevăzute în ipoteza normei legale.

De asemenea, consideră că textul de lege criticat este în deplină concordanță cu prevederile art. 44 din Constituție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată în temeiul art. V din titlul II al Legii nr. 247/2005, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, care are următorul conținut:

„*Actele juridice de înstrăinare a imobilelor care fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență sunt lovite de nulitate absolută*”

dacă au fost încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și ale art. 44 relative la garantarea proprietății private. Totodată, se invocă și încălcarea dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași texte din Constituție și din actele internaționale invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 467 din 20 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 12 octombrie 2005, și prin Decizia nr. 589 din 8 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.112 din 9 decembrie 2005, Curtea a reținut că, „sanționând cu nulitate absolută actele de înstrăinare a unor bunuri imobile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării, textul de lege criticat nu reprezintă decât

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

consacrarea legală a aplicării sancțiunii nulității actului juridic civil, fără a i se putea imputa nesocotirea principiului neretroactivității legii civile; foștii proprietari ai imobilelor preluate de către stat de la cultele religioase și cumpărătorii unor asemenea imobile se află în situații juridice diferite, astfel că un tratament juridic diferențiat este pe deplin justificat, în lumina exigențelor principiului egalității, care nu este sinonim cu uniformitatea, ci impune aplicarea unor soluții diferite pentru situații diferite;”.

Curtea a mai decis că principiul constituțional al garantării și ocrotirii proprietății private operează în condițiile dobândirii legale a dreptului de proprietate, nu și în cazul în care dreptul este dobândit prin încălcarea normelor imperative ale legilor în vigoare la data încheierii actelor juridice de înstrăinare, soluția judicioasă pentru această situație fiind cea a aplicării sancțiunii nulității actului juridic civil.

Soluțiile adoptate și argumentele ce au stat la baza acestor decizii se mențin și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Biro Vencel, Sandor Jozsef, Szasz Ferenc și Sorban Laszlo în Dosarul nr. 512/43/2007 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 536
din 13 mai 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13
din Legea fondului funciar nr. 18/1991**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea fondului funciar nr. 18/1991,

excepție ridicată de Diana Maria Diaconu în Dosarul nr. 6.509/318/2007 al Judecătoria Târgu Jiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 428D/2008 care are același obiect al excepției de neconstituționalitate

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 428D/2008 la Dosarul nr. 1.505D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, întrucât criticile de neconstituționalitate vizează aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.509/318/2007, și Încheierea din 5 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 15.408/318/2007, **Judecătoria Târgu Jiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Maria Diana Diaconu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că, „prin interpretarea art. 13 din Legea nr. 18/1991, instanțele judecătorești practică o discriminare” între moștenitorii care nu au renunțat expres la succesiune sau au acceptat succesiunea autorului, în mod tacit, prin preluarea bunurilor din masa succesorală, față de moștenitorii care au renunțat în mod expres la aceasta. Consideră că interpretarea dată atât de instanțele judecătorești, cât și de către doctrină textului de lege criticat creează o discriminare care „provoacă grave inechități între moștenitorii aceluiași autor”.

Judecătoria Târgu Jiu apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Arată că sunt repuși în termenul de acceptare a succesiunii numai moștenitorii care nu au renunțat expres la succesiunea autorului, cererea de reconstituire a dreptului de proprietate echivalând cu acceptarea succesiunii autorului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că repunerea în termenul de acceptare a moștenirii privește persoanele care au vocație succesorală concretă și se referă la termenul prevăzut de art. 700 din Codul civil, iar, în cazul moștenitorilor renunțători expres la succesiune, aceștia au devenit străini de moștenire prin voința lor.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile criticate sunt constituționale; stabilirea unui regim juridic diferit pentru moștenitorul care nu își poate dovedi această calitate, întrucât terenurile nu s-au găsit în circuitul civil, față de cel care renunță la moștenire și care este considerat că n-a fost niciodată moștenitor este obiectiv justificată de situația diferită în care se găsesc aceste persoane.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 13 din Legea nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd următoarele:

„(1) *Calitatea de moștenitor se stabilește pe baza certificatului de moștenitor sau a hotărârii judecătorești definitive ori, în lipsa acestora, prin orice probe din care rezultă acceptarea moștenirii.*

(2) *Moștenitorii care nu-și pot dovedi această calitate, întrucât terenurile nu s-au găsit în circuitul civil, sunt socotiți repuși de drept în termenul de acceptare cu privire la cota ce li se cuvine din terenurile ce au aparținut autorului lor. Ei sunt considerați că au acceptat moștenirea prin cererea pe care o fac comisie.*

(3) *Titlul de proprietate se emite cu privire la suprafața de teren determinată pe numele tuturor moștenitorilor, urmând ca ei să procedeze potrivit dreptului comun.*”

Autoarea excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că motivul de neconstituționalitate invocat nu privește textul de lege criticat, ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „*Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției*”, alin. (3) al aceluiași articol stabilind că instanța constituțională „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]*”.

Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzut de lege.

În acest sens, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”.

În consecință, prevederile de lege criticate nu pot fi supuse controlului de constituționalitate sub aspectul invocat, excepția urmând a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Diana Maria Diaconu în dosarele nr. 6.509/318/2007 și nr. 15.408/318/2007 ale Judecătoriai Târgu Jiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 537 din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Serghei Meszaros în Dosarul nr. 34.352/3/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspund personal părțile Nicolae Dumitru și Melania Dumitru, precum și Liliana Spirescu. Sunt prezenți, de asemenea, personal și asistați de avocatul Carmen Gurgu cu împuternicire la dosar, părțile Victor și Aurelia Petrache. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 225D/2008, care are același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal răspunde, personal și asistat, autorul excepției Mariana Adriana Panaitescu și, asistat, autorul excepției Adrian Panaitescu, prin avocatul Bogdan Rădulescu cu împuternicire la dosar. De asemenea, răspunde personal partea Victoria Iorgulescu și, personal și asistată, partea Elena Ghiorghe, prin avocat Paula Iacob cu împuternicire la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 226D/2008 și nr. 543D/2008, având, de asemenea, același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Din oficiu, Curtea pune în dezbatere problema conexării dosarelor înregistrate pe rolul său, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este identic.

Părțile prezente nu se opun conexării.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 225D/2008, nr. 226D/2008 și nr. 543D/2008 la Dosarul nr. 1.678 D/2007, care a fost primul înregistrat.

Părțile prezente solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele cuprinse în notele scrise depuse la dosarele instanței de judecată.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 34.352/3/2006, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil**, excepție ridicată de Serghei Meszaros într-o cauză având ca obiect o acțiune în revendicare.

Prin Încheierea din 23 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 16.462/299/2004, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil**. Excepția a fost ridicată de Mariana Adriana Panaitescu și Adrian Panaitescu într-o cauză ce are ca obiect o acțiune în

revendicare și constatare a nulității contractelor de vânzare-cumpărare.

Prin Încheierea din 29 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.379/300/2005, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Zoe Ioniță într-o cauză ce are ca obiect o acțiune în revendicare.

Prin Încheierea din 21 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.898/3/2007, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Select” — S.A. din București într-o cauză ce are ca obiect o acțiune în revendicare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 480 din Codul civil sunt neconstituționale, fiind contrare atât art. 11 alin. (1) din Constituție, cât și dispozițiilor Primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât, în temeiul acestor dispoziții, instanța de judecată procedează la compararea titlurilor, „fără să recunoască buna-credință, cu excepția cazurilor particulare prevăzute expres de Codul civil”. În opinia autorilor excepției sunt încălcate și dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), întrucât „stabilesc o situație defavorabilă pentru proprietarii care au cumpărat locuințe în baza Legii nr. 112/1995 și ale căror contracte de vânzare-cumpărare nu au fost desființate prin hotărâri judecătorești”. Totodată, se invocă și încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44, ale art. 136 alin. (5) și ale art. 154 referitoare la conflictul temporal de legi. În acest sens se susține că prevederile art. 480 din Codul civil sunt neconstituționale „prin efectul intrării în vigoare a Legii nr. 10/2001, de vreme ce prin noua lege sunt instituite alte categorii de măsuri, de natură a restabili ordinea de drept în situația depozedării abuzive, respectiv restituirea în natură în condiții speciale, expres prevăzute de lege și acordarea de despăgubiri în echivalent”.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază că prevederile art. 480 din Codul civil sunt constituționale. În opinia instanței, câtă vreme și dreptul de proprietate al fostului proprietar a fost constituit tot în baza legii, se impune intervenția instanței de judecată pentru a acorda preferință unuia dintre cele două titluri legale.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă apreciază că prevederile art. 480 din Codul civil sunt constituționale. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că prevederile art. 480 din Codul civil sunt constituționale.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă consideră că prevederile art. 480 din Codul civil sunt constituționale. Totodată, menționează că motivul de neconstituționalitate invocat vizează modul în care prevederile criticate au fost interpretate și aplicate de către instanță.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil este neîntemeiată. În acest sens se referă la Decizia Curții Constituționale nr. 36/2003 prin

care s-a respins excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 480 din Codul civil sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 480 din Codul civil, având următorul cuprins: „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.*”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 11 alin. (1) privind executarea cu bună-credință a obligațiilor ce revin statului român din tratatele la care este parte, ale art. 16 alin. (1) relativ la egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii organice, și ale art. 154 referitor la conflictul temporal de legi.

Totodată, autorii susțin că prevederile criticate contravin și dispozițiilor Primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția ridicată, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 480 din Codul civil s-a pronunțat prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 873 din 30 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 17 ianuarie 2007, Decizia nr. 925 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2007, cât și prin Decizia nr. 937 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 21 noiembrie 2007, statuând că aceste prevederi sunt constituționale.

În considerentele acestor decizii, Curtea a reținut că prevederile art. 480 din Codul civil nu contravin dispozițiilor constituționale și celor din actele internaționale invocate, ci dau definiția legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce rezultă din exercitarea celor 3 atribute: *usus, fructus și abusus*, cât și un drept exclusiv, din punctul de vedere al titularului care îl poate exercita în mod liber, cu respectarea însă a ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ce privește invocarea încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (1) și ale art. 154, Curtea constată că acestea, referindu-se la executarea cu bună-credință a obligațiilor ce revin statului român din tratatele la care este parte, pe de o parte, și la conflictul temporal de legi, pe de altă parte, nu au incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Serghei Meszaros în Dosarul nr. 34.352/3/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă, Mariana Adriana Panaitescu și Adrian Panaitescu în Dosarul nr. 16.462/299/2004 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă, Zoe Ioniță în Dosarul nr. 6.379/300/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și de Societatea Comercială „Select” — S.A. din București în Dosarul nr. 7.898/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 577
din 20 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 4 și 12 din Legea nr. 190/2004 privind stimularea privatizării și dezvoltării societăților comerciale din domeniul agriculturii și a prevederilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 4 și 12 din Legea nr. 190/2004 privind stimularea privatizării și dezvoltării societăților comerciale din domeniul agriculturii și a prevederilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Iași în Dosarul nr. 1.352/99/2007 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru Societatea Comercială „Vinifruct Copou” — S.A. din Iași, Radu Bălan, consilier juridic.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției, întrucât art. 1, 4 și 12 din Legea nr. 190/2004 au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005, iar în ce privește art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005, criticile de neconstituționalitate vizează aplicarea legii, aspect care excedează contenciosului constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.352/99/2007, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 4 și 12 din Legea nr. 190/2004 privind stimularea privatizării și dezvoltării societăților comerciale din domeniul agriculturii și a prevederilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante**, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții constituționale:

— art. 16, deoarece „acordă înlesniri la plata impozitelor și taxelor locale numai anumitor categorii de persoane”;

— art. 120 alin. (1), întrucât „aduc atingere dreptului autorității publice locale de a dispune liber, în conformitate cu interesele comunității, de bugetul local”;

— art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a), deoarece „s-a creat un avantaj financiar unor agenți economici, favorizându-se, astfel, concurența neloială”.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal arată că excepția privind art. 1, 4 și 12 din Legea nr. 190/2004 este inadmisibilă, întrucât aceste prevederi au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005.

Cu privire la art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005, consideră că acesta contravine art. 135

alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, întrucât prin acordarea de înlesniri la plata obligațiilor fiscale doar societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului, cu destinație agricolă, „sunt afectate regulile concurențiale prin sprijinirea discriminatorie a anumitor agenți economici, ceea ce duce la lipsa concurenței loiale”.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția privind art. 1, 4 și 12 din Legea nr. 190/2004 este inadmisibilă, deoarece acest text a fost abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005, consideră că, în raport cu art. 120 alin. (1) din Constituție, aceste prevederi „oferă premisa unor vicii de neconstituționalitate”.

În argumentarea acestui punct de vedere, arată că această opinie se fondează pe interpretarea corelată a prevederilor criticate din această ordonanță cu prevederile art. I pct. 9 din aceeași ordonanță și cu prevederile art. 1 lit. b) și c), art. 4 și 12 din Legea nr. 190/2004. Potrivit acestor prevederi, societățile comerciale cuprinse în anexele nr. 1 și 2 din Legea nr. 268/2001 beneficiază, la cererea Agenției Domeniilor Statului, de scutirea de plată a obligațiilor bugetare restante până în ultima zi a lunii în care s-a semnat contractul de privatizare, reprezentând impozite și taxe locale, nestinse prin orice modalitate prevăzută de lege până la data emiterii certificatelor de obligații bugetare. Or, impozitele și taxele locale constituie venituri la bugetele locale, a căror gospodărire de către autoritățile publice locale constituie un element esențial al autonomiei locale. Mai mult, potrivit prevederilor Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, autoritățile publice locale puteau fi considerate furnizori de ajutoare de stat, având astfel posibilitatea să aprecieze asupra acestor scutiri, pe când, potrivit reglementărilor criticate, aceste autorități „sunt obligate de lege să le acorde”. În consecință, prin textul art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 „s-au creat premisele acordării unor scutiri de la plata unor impozite și taxe locale, fără ca autoritățile locale să fi putut aprecia asupra acordării acestora”.

De asemenea, consideră că aceste prevederi „oferă premisele unor vicii de neconstituționalitate” și în raport de art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală, deoarece acest text constituțional „reglementează un principiu care este necesar să se regăsească în conduita tuturor agenților economici, contribuind astfel la consolidarea încrederii între aceștia și la formarea unei economii bazate pe liberă inițiativă și pe competiție a valorilor”.

Și, în fine, deși consideră că prevederile de lege criticate oferă premisa unor vicii de neconstituționalitate, concluzionează că excepția de neconstituționalitate vizând aceste prevederi este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 4 și 12 din Legea nr. 190/2004 este inadmisibilă, iar în ce privește art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005, apreciază că acesta este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile

procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 1, 4 și 12 din Legea nr. 190/2004 privind stimularea privatizării și dezvoltării societăților comerciale din domeniul agriculturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 8 aprilie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 244/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 20 iulie 2005.

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 120 alin. (1) privind principiile organizării administrației publice locale și ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) ce se referă la economia României și la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Art. 1, 4 și 12 din Legea nr. 190/2004 au fost abrogate expres prin art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 8 aprilie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 244/2005. Așadar, având în vedere prevederile art. 29 alin. (1), coroborate cu alin. (6) al aceluiași text, din Legea nr. 47/1992, excepția referitoare la aceste prevederi urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

II. Analizând prevederile art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005, a căror redactare este următoarea: „*Societățile comerciale cuprinse în anexele nr. 1 și 3 la Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, cu modificările și completările ulterioare, ale căror contracte de vânzare-cumpărare de acțiuni s-au încheiat până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, vor beneficia de înlesnirile la plată reglementate de Legea nr. 190/2004 privind stimularea privatizării și dezvoltării societăților comerciale din domeniul agriculturii, cu modificările și completările ulterioare.*”, Curtea constată că acestea fac trimitere la prevederile din Legea nr. 190/2004 care reglementează înlesnirile la plata obligațiilor bugetare restante ale societăților comerciale menționate de aceste prevederi. Aceste prevederi din Legea nr. 190/2004 au fost abrogate prin art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005.

Sub acest aspect, Curtea în jurisprudența sa, de exemplu Decizia nr. 101 din 29 iunie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 28 iulie 1999, și Decizia nr. 123 din 28 septembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 1 noiembrie 1999, a statuat că un text de lege care face trimitere la o normă ce nu mai este în vigoare nu poate produce efecte juridice. Aceasta nu este însă o problemă de control al constituționalității, ci una de aplicare a legii în timp, a cărei rezolvare revine instanței judecătorești sesizate. Așadar, și excepția referitoare la aceste prevederi urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 4 și 12 din Legea nr. 190/2004 privind stimularea privatizării și dezvoltării societăților comerciale din domeniul agriculturii și a prevederilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Iași în Dosarul nr. 1.352/99/2007 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 581

din 20 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1309 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1309 din Codul civil, excepție ridicată de Neagoe Bogza în Dosarul nr. 5.696/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă personal partea Georgeta Dumitrescu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă cu privire la cererea de amânare a judecării formulate de apărătorul părților Marioara Dumitrescu, Petre Lăzărescu și Aristița Cindea.

Georgeta Dumitrescu se opune amânării judecării cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acestei cereri.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării formulate de Marioara Dumitrescu, Petre Lăzărescu și Aristița Cindea, prin apărător .

Cauza se află în stare de judecată.

Partea prezentă solicită respingerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.696/3/2007, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstitu-**

ționalitate a prevederilor art. 1309 din Codul civil, excepție ridicată de Neagoe Bogza într-un proces civil având ca obiect constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece interzice unui liber-profesionist (avocat) ca, în calitatea sa de persoană fizică, neprevalându-se în niciun fel de calitatea sa profesională, să cumpere drepturi litigioase. Astfel, susține acesta, „este evidentă neconstituționalitatea acestui text a cărui interpretare lasă mult de dorit, deoarece pune pe același calapod profesia de avocat cu aceea de magistrat și, în mod nejustificat, se încalcă principiul libertății actelor juridice”. De asemenea, apreciază că interpretarea art. 1309 din Codul civil trebuie făcută în sensul că acest text instituie o nulitate relativă, și nu una absolută, învederând că și părerile în doctrina juridică sunt împărțite în acest sens.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă arată că textul de lege criticat are ca scop protejarea tuturor justițiabililor împotriva unor astfel de vânzări, considerate imorale de lege prin atingerea pe care o aduc principiului independenței și caracterului obiectiv al actului de justiție. Pentru aceste motive consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția ca neîntemeiată. În acest sens, arată că interdicția cumpărării de drepturi litigioase de către avocați este necesară și justificată de rațiuni de interes public, anume aceea de a păstra și consolida încrederea cetățenilor în actul de înfăptuire a justiției.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie art. 1309 din Codul civil, care prevede următoarele: *„Judecătorii și supleanții (grad judecătoresc desființat), membrii ministerului public (procurorii) și avocații nu se pot face cesionari de drepturi litigioase, care sunt în competența tribunalului județean în a cărui rază teritorială își exercită funcțiunile lor, sub pedeapsa de nulitate, speze și daune-interese.”*

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular, și ale art. 53 alin. (1) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că este neîntemeiată pentru considerentele ce urmează.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1309 din Codul civil, excepție ridicată de Neagoe Bogza în Dosarul nr. 5.696/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 702
din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător

Ion Tiucă — procuror
Claudia-Margareta Krupenschi — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004,

excepție ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 8.365/1/2007, cauză înregistrată pe rolul Curții Constituționale sub nr. 245D/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 246D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 7.621/1/2007.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că în acest dosar s-au primit prin fax concluzii scrise, formulate de părțile Ion Savu, Sabin Marieș, Ion David, Gheorghe Florin Aga, Gheorghe Mihai Ardelean, prin avocat Haica Teofil, prin care aceștia solicită, pe de o parte, judecata în lipsă, iar pe de altă parte, admiterea excepției de neconstituționalitate, întrucât prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, referitoare la principiul neretroactivității legii, respectiv al egalității cetățenilor în drepturi.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 271D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Proed” — S.A. din București în Dosarul nr. 9.692/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat Dumitru Dobreu, cu împuternicire avocațială depusă la dosarul cauzei, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 998D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Compania Județeană „Apa Serv” din Piatra-Neamț în Dosarul nr. 9.767/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund autorul excepției, prin consilier juridic Luminița Marcoci, cu delegație depusă la dosar, și partea Consiliul Local al Municipiului Piatra-Neamț — Direcția taxe și impozite, prin avocații Valeriu Stoica și Cătălina Dicu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.051D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vae Aparom” — S.A. din Buzău în Dosarul nr. 8.684/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde partea Oficiul Național al Monumentelor Istorice, prin consilier juridic Gianina Filip, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării cauzelor.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public, cu excepția doamnei consilier juridic Luminița Marcoci, pentru autorul excepției Compania Județeană „Apa Serv” din

Piatra-Neamț, sunt de acord cu propunerea de conexare a dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.051D/2008, nr. 998D/2007, nr. 271D/2007 și nr. 246D/2008 la Dosarul nr. 245D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul domnului avocat Dumitru Dobreu, reprezentant convențional al autorului excepției Societatea Comercială „Proed” — S.A. din București, care lasă la aprecierea Curții soluționarea acesteia.

Pentru autorul excepției Compania Județeană „Apa Serv” din Piatra-Neamț, doamna consilier juridic Luminița Marcoci pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, întrucât acestea contravin principiului neretroactivității legii și celui al stabilității raporturilor juridice.

Pentru partea Consiliul Local al Municipiului Piatra-Neamț — Direcția taxe și impozite, domnul avocat Valeriu Stoica solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, următoarele: Curtea Constituțională s-a pronunțat deja în sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate, prin deciziile sale nr. 425/2008, nr. 426/2008 și nr. 427/2008; normele legale criticate au caracter procedural, fiind, așadar, de imediată aplicare, astfel că nu se poate pune problema retroactivității acestora; în plus, acestea au, conform legii, o aplicare limitată în timp, respectiv 3 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr. 262/2007; conform deciziilor interpretative pronunțate în materie de Înalta Curte de Casație și Justiție, dispozițiile privind excepția de nelegalitate trebuie să se aplice în mod unitar în situații egale subiectelor de drept care o invocă, indiferent de data emiterii actului administrativ atacat, și nu în mod discriminatoriu, așa cum au procedat unele instanțe de judecată; nu se poate reține pretinsa încălcare a principiului separației puterilor în stat, întrucât nu există o suprapunere a competențelor puterii judecătorești cu ale celei legislative; în sfârșit, își exprimă nedumerirea față de punctul de vedere neunitar al Avocatului Poporului, care, față de aceeași excepție de neconstituționalitate, susține opinii diferite referitoare la constituționalitatea dispozițiilor legale criticate. Depune note scrise.

Doamna consilier juridic Gianina Filip solicită, pentru partea Oficiul Național al Monumentelor Istorice, respingerea excepției de neconstituționalitate, pentru aceleași argumente susținute de antevorbitorul său. În plus, arată că revizuirea este reglementată de prevederile legale criticate pentru motive speciale, care nu se regăsesc în Codul de procedură civilă, iar norma aplicabilă este cea aflată în vigoare la momentul sesizării instanței de judecată, astfel că nu se poate susține încălcarea principiului neretroactivității legii. Depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, indicând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 426/2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 25 ianuarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 8.365/1/2007 și nr. 7.621/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat din oficiu Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Prin încheierile din 1 februarie 2008 și din 14 martie 2008, pronunțate în dosarele nr. 9.692/1/2007 și nr. 9.767/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepțiile au fost ridicate de Societatea Comercială „Proed” — S.A. din București și Compania Județeană „Apa Serv” — S.A. din Piatra-Neamț, în cadrul unor acțiuni privind soluționarea unor cereri de revizuire a unor decizii judecătorești.

Prin Încheierea din 20 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.684/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Vae Aparom” — S.A. din Buzău într-o acțiune având ca obiect o cerere de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având conținut asemănător, atât Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, care a sesizat din oficiu Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Legea nr. 262/2007, ce formează obiectul dosarelor nr. 245D/2008 și nr. 246D/2008, cât și autorii excepțiilor din dosarele Curții nr. 271D/2008, nr. 998D/2008 și nr. 1.051D/2008 susțin, în esență, că dispozițiile art. III din Legea nr. 262/2007, prin care se instituie un nou motiv de revizuire împotriva unei decizii definitive și irevocabile, pronunțate fără soluționarea pe fond a excepției de nelegalitate, care a fost respinsă ca inadmisibilă, contravin principiului neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece instituie o cale de atac inexistentă la momentul pronunțării acelei decizii. Este afectat, în același mod, și principiul securității juridice. În plus, în Dosarul nr. 1.051D/2008, autorul excepției susține că dispozițiile art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2007 încalcă și principiul egalității în drepturi și principiul separației și echilibrului puterilor în stat, prevăzute de art. 16 alin. (1) și (2), respectiv art. 1 alin. (4) din Constituție.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, apreciază, cu majoritate în dosarele nr. 271D/2008 și nr. 998D/2008, respectiv cu unanimitate în Dosarul nr. 1.051D/2008, că dispozițiile legale criticate, care permit invocarea excepției de nelegalitate cu privire la acte

administrative unilaterale cu caracter individual indiferent de data emiterii acestora și inclusiv pentru cele emise înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 554/2004, contravin principiului neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, pentru aceleași motive arătate cu prilejul invocării din oficiu a excepției de neconstituționalitate în dosarele nr. 245D/2008 și nr. 246D/2008. În plus, în Dosarul nr. 1.051D/2008, instanța de judecată apreciază că dispozițiile art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2007 contravin și principiului priorității aplicării reglementărilor internaționale, statuat de art. 20 alin. (2) din Legea fundamentală, și au drept consecință crearea unui „climat general de incertitudine și nesiguranță juridică”, așa cum a concluzionat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Păduraru contra României*.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul nr. 246D/2008, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Legea nr. 262/2007 este neîntemeiată. Textul de lege criticat trebuie privit în contextul modificărilor pe care actul normativ menționat le aduce instituției excepției de nelegalitate, în sensul introducerii unor garanții suplimentare în vederea asigurării unei protecții sporite a drepturilor subiective acordate justițiabililor prin lege, dar care pot fi anulate prin acte administrative. Reglementarea revizuirii, în condițiile art. III din Legea nr. 262/2007, are în vedere o situație specială și tranzitorie, reprezentând, așadar, o măsură asupra căreia legiuitorul, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, poate dispune, fără că prin aceasta să se încalce principiul neretroactivității legii sau principiul securității circuitului civil. Dimpotrivă, măsura instituită constituie o modalitate suplimentară de acces liber la justiție, în acord cu prevederile art. 21 din Constituție și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Avocatul Poporului, exprimându-și opinia în dosarele nr. 245D/2008, nr. 246D/2008 și nr. 271D/2008, consideră că prevederile art. III din Legea nr. 262/2007 sunt neconstituționale, acestea fiind contrare prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Posibilitatea formulării unei cereri de revizuire în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a acestei legi împotriva tuturor hotărârilor judecătorești pronunțate în baza Legii nr. 554/2004, rămase definitive și irevocabile fără soluționarea pe fond a excepției de nelegalitate, permite revenirea asupra unor soluții definitive și irevocabile și, implicit, înlătură caracterul obligatoriu pe care îl capătă o hotărâre irevocabilă. În plus, textul legal examinat instituie o cale extraordinară de atac care poate fi exercitată împotriva unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, pronunțată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 262/2007. În ce privește opinia exprimată în dosarele nr. 998D/2008 și nr. 1.051D/2008, apreciază că prevederile art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2008 sunt constituționale. În acest sens, arată că examinarea excepției de nelegalitate se raportează la actele care erau în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat, astfel că nu se

poate reține încălcarea principiului neretroactivității legii. Excepția de nelegalitate se constituie într-un mijloc eficient de apărare, justificat de înseși exigențele unui proces echitabil, astfel că nu poate fi contrară dreptului de acces la justiție și nici principiului egalității în drepturi, deoarece se aplică uniform tuturor celor aflați în ipoteza normei, fără privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare. Este indicată jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 426/2008 și nr. 427D/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, care au următorul conținut:

— Art. II alin.(2): „(2) *Dispozițiile referitoare la excepția de nelegalitate și la garanțiile procesuale prevăzute de Legea nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi. Excepția de nelegalitate poate fi invocată și pentru actele administrative unilaterale emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004, în forma sa inițială, cauzele de nelegalitate urmând a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.*”;

— Art. III: „*Hotărârile judecătorești pronunțate în baza Legii nr. 554/2004, rămase definitive și irevocabile fără soluționarea pe fond a excepției de nelegalitate, care a fost respinsă ca inadmisibilă, pot forma obiectul unei cereri de revizuire, care se poate introduce în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.*”

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (4) cu referire la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile și ale art. 16 alin. (1) referitoare la principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. De asemenea, au fost invocate Codul bunei administrații, aprobat prin Recomandarea CM/REC din 20 iunie 2007 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Comunităților Europene, referitoare la principiul neretroactivității legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 426 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 354 din 8 mai 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) și art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Referitor la pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, invocat și în prezenta cauză, Curtea, cu acel prilej, a reținut, în esență, că „prevederile art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2007 nu au caracter retroactiv, întrucât, deși excepția de nelegalitate poate fi invocată și în ceea ce privește actele administrative emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004, totuși, legalitatea acestora se examinează în funcție de condițiile de validitate prevăzute de reglementările cuprinse în actele normative care erau în vigoare la momentul emiterii actului contestat, iar nu prin raportare la Legea nr. 554/2004. În plus, textele de lege criticate conțin norme de procedură care sunt de imediată aplicare, fără a se putea reține, așadar, pretinsul caracter retroactiv.” Cât privește conformitatea textelor de lege criticate față de exigențele principiului securității juridice, Curtea a reținut, cu același prilej, că „(acesta) este periclitat în situația repunerii în discuție a unor raporturi juridice bazate pe acte juridice legale sau pe hotărâri judecătorești emise în numele legii, și nu atunci când este revizuit un act administrativ unilateral cu caracter individual emis contra legii. Prin urmare, procedura invocării excepției de nelegalitate nu este contrară, ci vine chiar în ideea restabilirii echității, justiției și legalității ce trebuie să stea la temelie tuturor raporturilor juridice dintr-un stat de drept, iar un astfel de mijloc procedural nu poate fi contrar exigențelor impuse de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, sub aspectul principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la justiție.”

Cât privește invocarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții de Justiție a Comunităților Europene și a Codului bunei administrații, aprobat prin Recomandarea CM/REC din 20 iunie 2007 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei, invocat, prin raportare la art. 20 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională a reținut, cu același prilej, pentru argumentele acolo arătate, că acestea nu sunt incidente în cauză.

Întrucât, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiilor neretroactivității legii și al securității juridice, în această cauză nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea soluțiilor pronunțate în jurisprudența în materie a Curții, rezultă că cele reținute prin decizia menționată își păstrează valabilitatea și în acest dosar.

În plus, față de cele examinate de Curte în jurisprudența sa, în Dosarul nr. 1.051D/2008, autorul excepției pretinde încălcarea de către prevederile art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2007 a art. 1 alin. (4) din Constituție, cu privire la principiul separației și echilibrului puterilor, și ale art. 16 alin. (1) din aceasta, referitoare la principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Față de aceste critici de neconstituționalitate, Curtea constată că nu le poate reține. Instituirea unui nou caz, special, de revizuire a hotărârilor judecătorești pronunțate în baza Legii nr. 554/2004, rămasă definitivă și irevocabilă, fără soluționarea, însă, pe fond, a excepției de nelegalitate, care a fost respinsă ca inadmisibilă, nu reprezintă „o imixtiune a puterii legiuitoare în domeniul rezervat constituțional puterii judecătorești”, ci constituie expresia prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”. Având în vedere că

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

dispozițiile de lege criticate conțin norme speciale de procedură, iar prin acestea nu se aduce atingere niciunui drept fundamental, astfel cum s-a arătat mai sus, nu se poate susține încălcarea art. 1 alin. (4) din Constituție. De asemenea, nu se poate reține nici pretinsa atingere a principiului egalității cetățenilor în drepturi, conținut de art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, câtă vreme textele de lege examinate se aplică tuturor celor vizați în ipoteza acestor norme juridice, fără privilegii și fără discriminări pe criterii arbitrare.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 8.365/1/2007 și nr. 7.621/1/2007, precum și de Societatea Comercială „Proed” — S.A. din București în Dosarul nr. 9.692/1/2007, de Compania Județeană „Apa Serv” din Piatra-Neamț în Dosarul nr. 9.767/1/2007 și de Societatea Comercială „Vae Apcarom” — S.A din Buzău în Dosarul nr. 8.684/1/2007, cauze aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 282605